

[Aksel Møller.]

og også med det ærede medlem, hvis det er det, der har været hans egentlige tanke — i, at det er nødvendigt at foretage en toldrevision. Jeg synes ligesom det ærede medlem hr. Himmelstrup, at det arbejde allerede burde have været udført i skattekommissionen. Når der har siddet en skattekommission i 10 år, havde det dog måske ikke været upraktisk, om den havde forberedt sig på at tage denne opgave op, og selvom der måske har været tidspunkter for dansk politik, hvor det var meget upraktisk, om man for alvor havde beskæftiget sig med ændringer i dansk toldlovgivning — og det har der ikke mindst under besættelsen —, så er det dog i alt fald givet, at efter besættelsen kunne toldudvalget have gjort en indsats for at kortlægge den danske toldlovgivning og hjælpe os til at få fjernet de fejl, som indeholdes i denne lovgivning.

Jeg skal ikke beskæftige mig meget med disse fejl. Man siger jo almindeligvis, at vor toldlovgivning er fuld af beskyttelse. Det tror jeg ikke, i alt fald tror jeg ikke, man kan sige det, når man sammenligner dansk toldlovgivning med fremmed toldlovgivning i praktisk talt et hvilket som helst land; men i alt fald kunne man sige, at der med tiden også har indsneget sig en hel del negativ beskyttelse i vor toldlovgivning. Jeg fik forleden dag et morsomt eksempel at se — ja, morsomt er det i virkeligheden ikke, men det er et eksempel på, hvordan udviklingen kan forandre tingene og faktisk føre til helt urimelige forhold. Det drejer sig om fremstilling af bakelitpressepulver. Ved importen af de råvarer, som man bruger til fremstilling af bakelitpressepulver, betales der en told på 51 kr. 50 øre pr. 1000 kg pulver, som indgår i det færdige bakelitpressepulver, medens den færdige vare kan importeres fra udlandet uden nogen som helst told. Det vil altså sige, at råvaren til denne vare er toldbelagt, medens den færdige vare udefra er toldfri. Det er for mig et eksempel — og man kunne vel nævne andre — på, at udviklingen har ført skævheder med sig, som gør, at der kan blive tale om negativ beskyttelse, og også ud fra dette synspunkt er jeg enig i nødvendigheden af, at der foretages en toldrevision.

Jeg vil også gerne pege på spørgsmålet i en anden belysning. Jeg vil benytte lejligheden til fra denne talerstol at henstille til den højtærede finansminister ved lejlighed at give tinget en oversigt over de nordiske toldforhandlinger. Jeg er aldeles overbevist om, at alle, der i Danmark har været hjertevart interesseret i den nordiske sag, med

beklagelse må se på, at det tilsyneladende nu er slut med forhandlingerne mellem de nordiske lande om det mål at opnå en toldunion. Jeg benytter derfor denne lejlighed til at bede om, at der må blive givet os en anledning en gang til at drøfte denne sag under sådanne former, at vi ved den opinionsdannelse, som dette høje ting kan skabe, kan være med til at bringe den over det døde punkt.

Med disse bemærkninger skal jeg slutte. Det forslag, som det ærede medlem hr. Viggo Starcke på sit partis vegne har fremlagt, med den tendens, der er i det, kan vi altså ikke på forhånd låne velvilligt øre, men vi vil ikke afvise, at der i tinget nedsættes et udvalg, der nærmere kan drøfte de problemer, som det ærede medlem rejste i forbindelse med spørgsmålet om kommissionen.

Bertel Dahlgaard: Begivenhederne i de sidste 10—15 år har ført med sig, at toldens betydning både finansielt og beskyttelsesmæssigt er reduceret en del. Dette forhold skyldes navnlig to ting. For det første udgør tolden nu finansielt set en langt ringere andel af statens indkomster end i tidligere tider, og det står igen i forbindelse med, at så stor en del af de danske toldafgifter er væggtold, hvorved toldens højde altså ikke går op sammen med prisniveauet. I denne forbindelse vil jeg dog gerne i anledning af en bemærkning af den højtærede finansminister sige, at man skal vogte sig en lille smule for, når man taler om, hvor meget de danske toldafgifter udgør i procent af den indførte vareværdi — og den højtærede finansminister anførte jo, hvordan tolden var sunket fra at udgøre 8 pct. af indførselsværdien til nu kun at udgøre 3 pct. —, derudfra at drage den slutning, at dansk erhvervsliv på det industrielle område kun har en ganske ringe beskyttelse. Man må ikke glemme, at de procenttal, finansministeren her nævnte, er gennemsnitstal for den samlede danske indførsel. Hvis man skal godtgøre, hvor stor beskyttelsen er for forskellige industrier, må man se på de enkelte industrier, og her bør man ikke glemme, at Danmark for enkelte industriprodukters vedkommende har en ganske overordentlig høj toldbeskyttelse. Derfor har det ærede medlem hr. Aksel Møllers bemærkning om, at Danmark toldmæssigt set er afrustet, ikke noget med virkeligheden at gøre. Man må i den henseende, hvis man vil lægge sagen nøgtern frem, tale om, hvor stor tolden er, hvor stor toldbeskyttelsen er for den konkrete produktion, man tænker på.